

DUŠANOVY ZÁPISKY

listopad 2021

XXIII. ročník

1. číslo

Zpátky ve škole...

Hurá do školy, psát testy a úkoly..

Po prázdninách vás všechny vítáme v novém školním roce v krásně opravené škole, do které už nezatéká voda a ve které nezní symfonie vrtaček, sbíječek a dalších stavebních nástrojů. Se začátkem školy nesmí chybět i nové číslo Dušanových zápisů. Přišlo k nám několik nových redaktorů, pár jich pro změnu odešlo. Bohužel ubyla jedna rubrika, se kterou se již nebudeme setkávat, tím vzpomínám na Rubriku pro knihomoly, tu měla na starost, v této době už středoškolačka, Dadi. Její rubriku Anime převzala jiná autorka, která, to se po chvíli čtení dozvíte. Ale aby nebyly na začátek samé smutné zprávy, přišlo několik nových redaktorů, přibýlo i pár rubrik nových. Jakých? Nechte se překvapat. Nesmí chybět pokračování ve starých kolejích, tedy rubrikách většinou známých, to je například Tlapka, popis zajímavých míst ve Sbal se, dozvíte se něco i o dalším hudebním nástroji, vyluštíte si křížovku a hřích by byl, kdyby se nenabíraly a nesesaly drby a brebty. Na závěr pevně věřím, že nás nepostihne další vlna

koronaviru a všichni redaktori se budeme moct plně věnovat tvorbě dalších čísel.

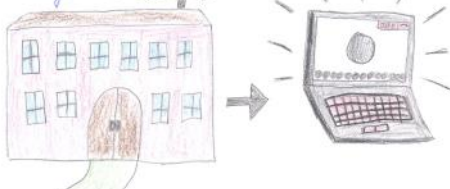
Tak se dejte do čtení nového, doufám, že pro vás zábavného, čísla!

HoBo

Návrat do školy

Hola, hola zří' vola'.
Sijdeme zase do školy,
nečit se, psát úkoly.
V hlavě dost účína máma,
přesněk se neleháme.

Online výjela nás zaskočila
s kamarády rozloučila.
Kamarádi pospíchejte,
mácho se nelehajte.
Covid-19 bude brzo pryč,
protože Vojtěch, Primula, Blabný i Amenbergen
na něj vzali bio. ²⁰²¹

Představujeme naše nové redaktory

Ahoj, jmenuji se **Václav Steiner** a chodím do 6. třídy. Zajímám se hlavně o sport. Do časopisu Dušan budu psát hlavně o sportu. Moje nejoblíbenější školní předměty jsou tělocvik, zeměpis a informatika. Ze sportu mě nejvíce baví fotbal, hokej a házená. Moje přezdívka je STEIN X.

Ahoj, jmenuju se **Simča Jančáková**.
Budu psát pod jmé-

nem Sajmon 123.

Moje články najdete v rubrice DRBY a BREPTY a budu taky psát s akzuz15 o házené. Hraju na flétnu, házenou a tančím.

Do redakce jsem se přihlásila, protože mě baví psát o vtipných zážitcích, o spolužačkách a o sportu.

Ahoj.

Jmenuju se **Zuzana Hamalová**. V Dušanovi mě najdete pod jménem akzuz15.

Moje články budou o národní házené, podělím se o ně se Sajmonem123. Házenou totiž sama hraju a k tomu ještě ráda tančím.

Do redakce jsem šla, protože mě baví psát hlavně o sportu.

Ahoj,

jmenuju se **Anička Velímová**. Budu psát články pod přezdívkou Black_ann.

Ráda sportuju, kreslím, tančím a pracuju v různých programových aplikacích. Hraju národní házenou, hraju na kytaru a tančím.

Budu psát články DRBY A BREPTY, HÁZENÁ a taky o soutěžích z 1. stupně.

Do redakce jsem šla, protože ráda píšu o vtipných příhodách hlavně mých spolužáků.

Malý rozhovor s ...

PANÍ UČITELKOU FEŠAROVOU

V prvním čísle Dušana samozřejmě nesmí chybět také rozhovor s někým novým na škole a nakonec jsme s OK a panem učitelem vybrali paní učitelku Fešarovou. Paní učitelka byla tak ochotná a odpověděla nám na pár otázek, které jsme si pro ni připravili.

Učila jste už na nějaké jiné škole?

Ne, až na tuhle jsem na žádné neučila.

Jste tady spokojená?

Ano, velmi se mi tady líbí, je to tady pro mě jako domácí prostředí, kolektiv je bezvadný a ta atmosféra je velice příjemná.

Líbí se vám mezi kantory, s kterými si rozumíte nejvíce?

Ano, velmi se mi mezi kantory líbí, nejvíce si rozumím s kolegy, kteří jsou mi věkově nejbližší.

Chutná vám ve školní jídelně?

Ano, zejména jídla s masem i čaje jsou velmi chutné.

Měla byste nějaký návrh jak naši školu vylepšit?

Asi ne, nenapadá mě nic, co by se dalo vylepšit.

NaMe a OK

Události a komentáře

NOVÁ JAZYKOVÁ UČEBNA

Spolu s novým školním rokem se nám otevřela nově opravená jazyková učebna s jedním z nejmodernějších zařízení, kterým jde v současné době školu vybavit.

Nabízí dvacet nových počítačů se sluchátky, což je úžasné pro procvičování jazyků, další interaktivní tabuli a velmi pěkné zařízení pro učitele. Za mě, jako žáka 9. ročníku, který tuto učebnu navštěvuje skoro každým dnem, je učebna praktická a moc pěkně vymyšlená – píšu velkou jedničku!

HoBo

DOPRAVNÍ VÝCHOVA

Dneska (22. 10.) jely třídy 5.A a 5.B na dopravní výchovu do Ostravy.

Dopravku nemá nikdo z pátých tříd moc v oblíbě. Jakmile jsme dojeli do Ostravy, museli jsme jít ještě kousek, abychom došli ke škole s dopravním hřištěm. Naše třída dostala zlou učitelku a 5.B dostala hodnou učitelku.

Naše třída šla jako první na dopravní hřiště. Měli jsme se rozdělit do trojic a měli jsme mít podobnou výšku. Pro mě to byl celkem problém, protože nikdo ze třídy nemá kolem 170 cm jako já. V těch trojicích nám paní učitelka určila, kdo bude číslo 1, kdo bude 2 a kdo 3. Jakmile nás rozdělila, šli jsme si vybrat kola, na kterých budeme v těch trojicích jezdit. První šly „1“, podle kterých se určovala kola. Kola jsme vybírali celkem dlouho, protože hodně kol mělo vyfouklou gumu. Jakmile se dostalo na naši trojici, tak se vybíralo podle mě, protože jsem potřebovala velké kolo. Nakonec jsme všichni dostali stejně velké kolo jako měli ostatní, akorát mi paní učitelka řekla, že když půjdu jezdit, tak ji mám říct, ať mi zvedne sedátko.

Michal dostal speciální kolo. Jelikož je nejmenší ze třídy, tak dostal to nejmenší kolo, co měli. Pak už jsme šli konečně jezdit. První šly jezdit „1“ a ostatní byli chodci. Já se Zuzkou jsme se od všech oddělily a ostatní šli jako velká skupinka. Když jsme se s ostatními spolužáky sešli na přechodu, tak jsme chvíli hráli cukr-káva-limonáda a chodili jsme furt dokola. Pak paní učitelka řekla, že mají jít jezdit dvojky. Jakmile šly jezdit dvojky, tak paní učitelka vynadala Honzovi, že jezdí jako šílenec. Chvíli jezdily

dvojky a pak šly jezdit trojky, mezi které jsem patřila i já. Chvilku jsme jezdili a pak jsme se měli jet vystřídat s 1. Jakmile jsme dojeli na křižovatku, na kterou jsme měli přijet, tak mě paní učitelka pochválila, že jsem byla nejlepší jezdec.

Potom jsme chodili po hřišti jako skupinka a znovu hráli cukr-káva-limonáda. Pak šly jezdit dvojky, ale paní učitelka řekla, že jelikož se Michal o trochu zlepšil, tak může jezdit i to další kolo. Pak šly zase jezdit trojky. Jakmile jsem vyjžděla z kruháče, tak přede mnou byla značka dej přednost v jízdě. Tak jsem čekala, až projedou Matěj a Oliver. Matěj to projel úplně normálně, ale Oliver jel schválně nejvíc pomalu, co to šlo, aby mě zdržoval. Jak už byl těsně u mě, tak zabočil a já myslela, že ho roztrhnu jako hada. O chvíli později jsme šli psát test.

Rozsadili jsme se do lavic, abychom byli každý sám, akorát na Michala nevyšla lavice, tak seděl s Honzou. Uprostřed testu se Michal chtěl napít, ale učitelka mu řekla, ať nepije, že to nestihne dopsat. Pak mu řekla, že člověk vydrží bez vody 3 dny, a Michal jí na to odpovéděl: „Takže my nemáme právo na to, abychom pili? To máme jako radši umřít nebo co?“ Učitelka mu řekla, ať není drzý. Michal jí na to kývnul a pokračoval v psaní testu.

Test jsem měla dopsaný jako první, tak jsem si pak musela něco opsat z tabule. Po přestávce nám paní učitelka rozdala výsledky testů. Nejvíc bodů měla Simča, měla 17 bodů z 20. Kartičku cyklisty dostali jenom ti nejlepší: Simča, já, Zuzka, Luky, Elen, Dan, Terka a Radim.

Black-ann

VÝSTAVA DROBNÉHO ZVÍŘECTVA

Asi většina z vás se byla ve staroveském bývalém vojenském monobloku na tuto výstavu podívat. Mohli jste vidět 130 králíků 31 různých plemen. Holubi obsadili celkem 70 klecí a drůbež 45 klecí. Bohužel se mi podařilo zjistit pouze králíky, kteří dostali ocenění šampion nebo čestnou cenu, ale příště se polepším. . .

Čestnou cenu dostali tito králíci: kolekce K4 Al (aljaška, chovatel Pavel Ulrych – MCH), Ma (marburský – chovatelka Nikola Vávřů – MCH), Hem (hermelín modrooký, chovatelka Jolana Koštejnová), Heč (hermelín červenooký, chovatelka Nikola Vávřů – MCH), kolekce K4 2+2 Sadiv (saténový divoce zbarvený, chovatel Filip Sikora), kolekce K4 NoS (německý obrovitý strakáč, chovatel Vladimír Sobotík), kolekce K4 Vss (velký světlý stříbřitý, chovatel Vít Boček), kolekce K4 Bu (burgundský, chovatel Ing. Miloš Sýkora), kolekce K4 Kalč (kalifornský černý, domácí chovatel Karel Palička, otec naší milované paní učitelky), ČSč (český strakáč černý, chovatel Tomáš Dočkal), Čv (činčila velká, chovatel Zdeněk Martínek).

A nakonec to nejlepší – šampion výstavy! Šampionem se stal Sači (saténový činčilový, chovatelé Jana a Radim Boháčovi) s nádhernými 96 body!

No a kdybyste nerozuměli použitým zkratkám, tak pro jistotu vysvětlivky:

MCH = mladý chovatel

K4 = čtyři králíci z jednoho vrhu

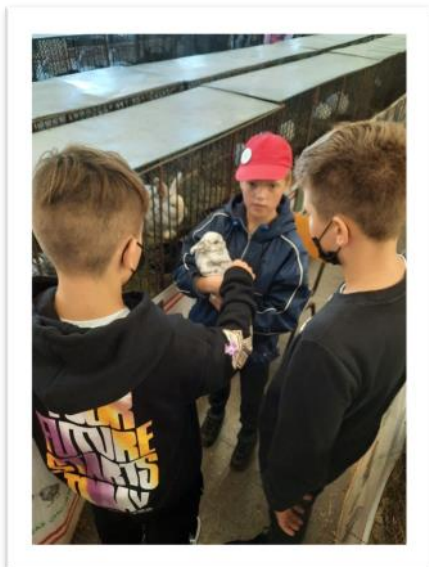
K4 2+2 = kolekce 2 sourozenců z 2 různých vrhů

Velká písmena před závorkou = zkratka plemene králíka

A to, co je napsáno jako první za závorkou, je v podstatě rozepsaná zkratka.

Gratuluji všem těmto chovatelům a přeji i všem ostatním hodně mláďat a hodně štěstí na dalších výstavách

OK

VELKÁ CENA MALÝCH ZOOLOGŮ

Třídy 5.A, 5.B a 4.A vyjel 15. 9. 2021 do ostravské ZOO soutěžit v přírodovědných znalostech.

Téma letošní Ceny malých zoologů bylo MOTÝLI. Ve škole jsme se rozdělili do 4 týmů a zvolili si kapitána. Měli jsme si také vymyslet jméno svého týmu. Náš tým se jmenoval Modrásci.

Ráno jsme šli normálně do školy. Učili jsme se první hodinu a druhou hodinu jsme už fičeli autobusem do ostravské ZOO. Před vstupem do zoo nám oznámili, že musíme 15 minut počkat, protože před námi byla ještě jiná škola. Jakmile nás pustili dovnitř, tak jsme museli ještě pár minut čekat. Při čekání Elen vytáhla z batohu sušené cvrčky. Pochoutka! Hodně lidí je ochutnalo, ale moc dobré to nebylo. A o pár minut později jsme začali soutěžit. Běhali jsme po zoo a hledali otázky. U každé odpovědi byla šipka, jakým směrem máme běžet. A někdy jsme se ztratili. Všechny 4 týmy měly problém s otázkou číslo 11. Paní, která, nám měla pomáhat, nám poradila a my jsme mohli běžet dál. Celkem tam bylo 18 otázek a 3 stanoviště.

Cestou jsme si chtěli kopit nějaké chlazené pití ale nebyl čas. Na začátku nám paní učitelka řekla že v 12:15 bude sraz u místa kde jsme startovali. Bylo 11:10 a všechny týmy začali panikařit protože jsme si nebyli jistí jestli paní učitelka říkala že sraz bude v 12:15 nebo 11:15 nakonec jsme usoudili že 12:15 protože v 13:00 jsme se měli vrátit do školy. A tak jsme se vrátili k hledání dalších otázek.

Ke konci soutěže bylo stanoviště kde jsme měli zakroužkovat správnou odpověď. Bylo tam asi 7 otázek. Jakmile jsme měli hotovo tak jsme se vrátili na začátek kde nás čekaly paní učitelky a 2 týmy kteří měli hotovo o chvíli před námi. O pár minut později doběhl poslední tým. Potom nám paní učitelka řekla že si můžeme jít něco koupit do obchůdku. Koupili jsme si samé blbosti. Jakmile jsme si všichni něco koupili jeli jsme autobusem zpátky do školy na oběd.

Soutěž byla skvělá a určitě pojedu i příští rok.

Všeználek

KLARINET

Znáte tento nástroj? Velká část lidí nezná rozdíl mezi hobojem a klarinetem. Tak se pojdme podívat, jak vlastně takový klarinet vypadá.

Určitě jste ho už někdy viděli nebo slyšeli. Můžeme ho totiž slyšet kdekoliv. Jak v sólové hře, tak i v orchestrech. Nejčastěji je vyráběn z grenadillového nebo ebenového dřeva. Má tedy černou barvu. Co se týče klapků, vyrábí se z mosazi nebo stříbra. Ten kdo četl článek o hoboji v minulém díle, určitě ví, že tohle mají společné. Aby se klarinetistům lépe přenášel, rozkládají ho na pět dílů, které následně uloží do speciálního kufříku.

1. dílku se říká hubička. Je to jakýsi zobáček, do kterého se připevní asi sedmi centimetrový plátek z trstě rákosovité. Tento plátek má jeden jediný úkol. Při foukání do nástroje se plátek rozechvívá a tím rozezní celý nástroj.

2. dílek je soudek. Soudek má na starosti ladění nástroje. Když jej jemně povytáhneme, snížíme tón klarinetu. To je výhodné při ladění s jinými nástroji.

3. částí se říká horní díl. Na ten se hraje levou rukou.

4. a zároveň předposlední část je spodní díl, který je ovládán pravou rukou.

5., poslední díl je ozvučnick neboli korpus. Jaký asi může mít úkol? Budu hodná a řeknu vám to. Korpus zlepšuje zvuk především hlubokých tónů.

Jestli jste dávali při čtení tohoto článku pozor, určitě budete vědět, jaký je hlavní rozdíl mezi hobojem a klarinetem. Ale já to pro jistotu napíšu. Takže si pamatujte, že hoboj má strojek, klarinet má hubičku.

OK

KLAVICHORD

V minulém díle jsem psala o dvou, dalo by se říct, známých nástrojích. V tomto díle to bude klavichord. Co to asi může být? Jak to vypadá? Pojdme se na to podívat!

Řekla bych, že je to klavír a cimbál dohromady. Klaviatura je stejně jako u klavíru černobílá, ale na klavichordu mají celé tóny černou barvu a půltóny mají bílou barvu. Z klapků vycházejí dřevěné špalíčky, ze kterých trčí tangenty, což jsou mosazné válečky kolmé ke špalíčkům. Nad tangentami jsou umístěny struny z mosazi, zřídka když ze železa.

I přes slabý zvuk, který vzniká úderem tangenty do struny, byl klavichord velmi oblíbený nástroj. Rozsah tohoto neobvyklého nástroje je C – f3. Původ není zcela jistý, ale s největší pravděpodobností pochází z poloviny 19. století z dílny bratří Kunců z Kučerova (Královéhradecký kraj). Několik dochovaných nástrojů z této dílny je umístěno v Muzeu české hudby v Praze.

OK

ZÁŽITKY Z PRÁZDNIN

Na začátku léta jsme jeli na dovolenou na Šumavu. Bydleli jsme v chalupě U Vlčí stezky. Na samotě u lesa se nás ubytovalo sedm dětí a osm dospělých a dva psi. Chalupa byla velická, dvoupatrová. My holky jsme měly svůj vlastní pokoj v přízemí a kluci pokoj a pokoje rodičů byly v prvním patře.

A proč se jmenuje chalupa U Vlčí stezky? Protože se v blízkosti nacházela vlčí obora. Vlci tady žijí ve venkovním výběhu a lidé je mohou pozorovat z vyhlídkové lávky. Každý večer jsme u naší chalupy slyšeli strašidelné vlčí vytí z černého hlubokého lesa.

Poslední večer si nás rodiče zavolali do společenské místnosti a řekli nám, že našli na google, že se v blízkosti chalupy nachází hrob starého vlka, který tady kdysi dávno pobíhal po lese. Rozdali nám baterky a řekli nám že půjdeme po vyznačené cestičce za světlem „až dorazíme k hrobu. Ti nejmladší - Vašek, Vali a Bája šli spolu a já Vanessa, Honza a Kuba jsme šli každý sám.

Vyrazila jsem na stezku odvahy jako poslední. Svítala jsem si baterkou na cestu a došla jsem k hrobu vlka. Řekla jsem si: „To je hrob jako prase!“ U stromu byl opřený obraz vlka (mimochodem ten obraz visel v chalupě v kuchyni), pod obrazem byla krabice se sladkostmi a na bočích sklenice se svíčkami. V tom se

ozvalo vlčí vytí a náhle skončilo a ozvalo se vytí, které vlka vůbec nepřipomínalo. Strojda Mára použil vytí z mobilu a ten se mu vybil. Aby zachránil situaci a vystrašil mě, tak začal sám výt. Prvně jsem se lekla, ale jak pokračoval ve vytí, tak jsem se začala smát. Cestou zpátky jsem sešla z cesty a začala jsem se brodit mezi borůvkami a křáky. Najednou se zpoza stromu vynořil strojda Lange a říká: „Můžeš mi, prosím tě, vysvětlit, kudyma ty jdeš?“ A já v leknutí říkám: „Já jsem asi zabloudila.“ Takže mě nevystrašil, ale aspoň mi ukázal cestu zpátky k chalupě.

Tentokrát se rodičům stezka odvahy nevydařila, ale aspoň se snažili. Pobyt na Šumavě byl hezký a já se těším kam vyrazíme příští rok. Snad se rodičům konečně podaří nás vystrašit při zkoušce odvahy.

Madrálie Štepanová B.A.

VYPRAVOVÁNÍ 7. TŘÍDA — MŮJ NEJVĚTŠÍ TRAPAS

Můj největší trapas byl, když jsem poprvé potkala manžela od svojí sestřenice Danči.

Byl rodinný oběd, všichni byli pěkně oblečení. Na večeři měli přijít později i sestřenice a její přítel. Když jsem byla v obýváku s mojí sestrou, taťka byl v kuchyni se zbytkem rodiny. Taťka ale později odešel domů pro mikinu a přišla sestřenka s jejím přítelem.

Její přítel si sedl na místo od taťky, ale to jsem já nevěděla, v obýváku jsem se začala hádat se sestrou o tom, kdo bude mít modrého panduláčka. Sestra hádku vyhrála a já se urazila a běžela do kuchyně za taťkou. Seděl tam přítel od Danči, ale byl ke mně zády. Celá ubrečená jsem běžela k cizímu pánovi s myšlenkou, že je to můj taťka, obejmula jsem ho zezadu a řekla jsem: „Já chci domů“. Pán se na mě otočil a řekl: „Ahoj.“ Já se lekla a všichni se smáli, bylo mi trapně, tak jsem utekla do obýváku. Utíkala jsem, jak jsem jen mohla, když jsem náhle zakopla, spadla a roztrhla si silonky. V té chvíli mi bylo ještě hůř, v silonkách jsem měla obří díru mezi nohama. Sedla jsem si na gauč a nepostavila se do té doby, než všichni odešli.

Od té doby uběhly 4 roky a sestřenka si neznámého pána vzala. Teď už budu vždycky dítě, které udělalo nejzajímavější první dojem a vůbec mi to nevadí. S neznámým pánem jménem Rost'a máme úžasný vztah a jsem ráda, že je s Dančou.

Lucka, 7. třída

POHÁDKA O ZTRACENÉM KARTÁČKU

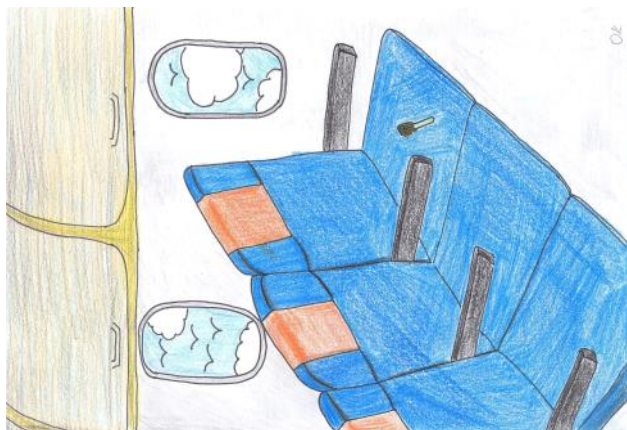
Jednoho krásného dne jsme se chystali na odlet z Bulharska.

Balili jsme se hodinu a ještě se nás mamka zeptala: „Máte všechno?“ A my jsme řekli, že ano, to ale nikdo nevěděl, že je v mém kufru díra.

Tři hodiny před odletem jsme si ještě dali pizzu. Potom nás dvě hodiny vezli na letiště a tam to všechno začalo. Jakmile začala první turbulence, tak byl kartáček nad dírou, po druhé turbulenci už mu čouhala hlava a po třetí turbulenci byl venku.

Když jsme přiletěli na Letiště Václava Havla, nikdo nic netušil. Až doma. Chtěl jsem si umýt zuby a kartáček nikde. Prohledal jsem celý kufr, ale on opravdu nikde. Tak mi mamka koupila další. Doteď ten starý kartáček létá v letadle a poznává svět. Bohužel mi ani neposlal pohled.

Richard, 7. třída

PŘÍBĚH O SAMURAJI

Kdysi dávno v jednom světě žil jeden kluk. Jmenoval se Han a měl sen stát se ochráncem své země a samurajem. Já Vás provedu jeho příběhem.

Hanovi je 16 let a právě se připravuje na zkoušky, protože chce být samuraj. Tito samurajové však nejsou jen tak obyčejní lidé - mají nadpřirozené schopnosti. Náš Han je rychlý jako blesk, je rychlejší než světlo a to mu dává velkou výhodu. Zkoušky, na které se připravuje, jsou turnaj. Han musí všechny porazit a moc dobře to ví. Proto jede na turnaj vyhrát se ctí.

Jakmile přijede na turnaj a ubytuje se, hned jde na zápas. Přijde do obrovské arény a připraví se k souboji. Jeho soupeř je Nikolas z vesnice Schan. Říká se, že je urputný jako medvěd, ale pro našeho Hana to není problém.

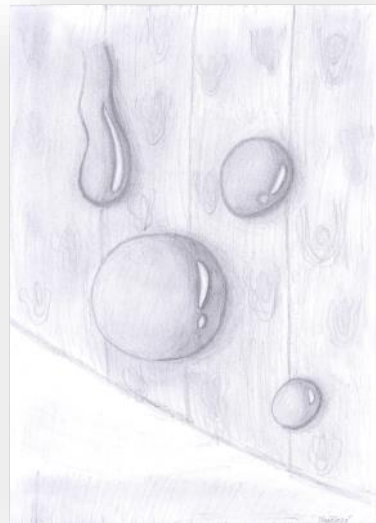
Jenomže najednou nepřátele ze že správný samuraj Přidá se k ostatním začne bojovat. nepřítel, usekne rozsekne i třetího. nepřátel je deseti-klíčen hledá řešení mistři padli. poslední trik. Vy- metrů a zařve strukční plamen!“ podpálí polovinu padne na zem. ale ví, že už toho tože ten plamen ševní síly. Když se útok, je zezadu lem. Z posledních přítele rozsekne, ne. Jen tam tak leží bídně nezemřu, to konec!“ Vstane a zasáhl žádný or-

Opatrně si meč vytáhne a ránu obváže. Naštěstí v ten moment přijedou posily a odvezou Hana do nemocnice. Po dvou týdnech je Han za svou chrabrost pasován na samuraje a odvezen do své vesnice za svou rodinou.

Nakonec Han stráví zbytek života jako samuraj a zemře v bitvě při záchraně své vesnice. Je vyhlášen za národního hrdinu a brán jako vzor pro mladší generace.

Max, 8. třída

Výtvarné umění žáků 9.A

V průběhu října a listopadu měli žáci 9. ročníku v hodinách výtvarné výchovy za úkol zpracovat dva výkresy. Jedním byla sci-fi houba a druhý obrázek byl na téma zvětšení a vystínování malého předmětu. Za mě se tvorba všech povedla na velmi dobré úrovni. Doufám, že se žáci budou takto snažit i nadále.

HoBo

Naši malí třetíáci se v hodinách slohu začali učit pro ně nový slohový útvar, popis. Jejich první úkol byl popsat svého **nejoblíbenějšího plyšáčka**.

Můj plyšák je medvěd. Jmenuje se Pú, protože je z pohádky. Je takový středně velký. Má taky dlouhé nohy a ruce. Hlava je kulatá a zdobí ji uši, oči a černý nos. Je celý žlutý. Má oblečené červené tričko.

Na dotek je jemný. Je to věrný kamarád.

Vanesa

Pejsek se jmenuje Čenda, protože babička má stejného psa. Je velký asi 34 centimetrů a má válcovitý tvar těla. Tělo má barvu hnědou a bílou. Je vyrobený z plyše. Je to můj první a oblíbený plyšák.

Marek

Mám doma plyšáka, kterému říkám Tygřík. Je bílý s černými pruhy. Taký je hubený a taky má dlouhé nohy. Očásek je dlouhý a tenký. Tělo má celé hladké. Já ho ráda hladím. Je to můj roztomilý plyšáček.

Koupila jsem si ho v zoo.

Martina

Pes Snízek spí se mnou. Je moje nejoblíbenější hračka na spaní. Je černý s bílými pruhy, velký asi 25 centimetrů. Čumáček a břicho jsou bílé. Jeho malá ouška jsou růžová. Z jeho hlavy se na mě koukají velká černomodrá očka. Pěkně sedí na zadečku. Má malý očásek. Celý se třpytí. Mám ho moc rád.

Tobiáš

Můj plyšáček se jmenuje Žralůček. Jmenuje se tak proto, že mi připomíná roztomilého žraloka. Je vysoký asi 24 centimetrů a hodně tlustý. Tělo má dlouhé. A oválné. Zdobí ho dvě ploutve na boku a jedna nahoře. Vzadu má po jedné ploutvi, z každé je kužel, na ní má 2 černobílé oči. Pusa je zespoda hlavy, zavřená. Barvy jsou šedé a bílé. Je to dobrý přítulný žralok. Vybral jsem si ho protože se mi moc líbí.

Samuel

Žirafa. Jmenuje se Doktorka, protože když mě bolí ucho, dá se do mikrovlnky, aby byla teplá. To mi pomůže. Má velikost jako dvakrát moje pouzdro. Je tlustá. Má velkou hlavu a na ní nos, uši a růžky. Barvu má bílou a hnědou. Je heboučká. Je to můj nejoblíbenější plyšáček.

Nela

Sajmon123

OSVĚTIM – TOVÁRNA NA SMRT

Jsou místa, která jsou krásná a méně hezká, blízká a daleká, veselá a smutná a jsou místa, která nám přinášejí nějaké poselství. Jedním takovým místem je koncentrační tábor v Osvětimi.

Ve středu 13. 10. 2021 se třídy 8.A a 9.A s paní učitelkou Boháčovou, Weczerkovou a panem učitelem Chvostkem rozjely autobusem do Polska. Nejdříve jsme s průvodcem navštívili Osvětim, Březinku a odpoledne centrum města Krakowa.

Zajímalo nás, s jakými pocity se naši žáci vrátili z této cesty. Většina žáků, kteří se po návratu zapojili do ankety, by doporučila kamarádovi prohlídku KL Osvětim, abychom si uvědomili, jak dobře se máme. Nejvíce na ně zapůsobily vlasy vězňů, jejich boty, kufry, oblečení, brýle, nádoby, ale i plynová komora. Přivezli si pocity smutku, soucitu, úzkosti a zděšení nad tím, čeho všeho tam byli lidé schopni.

V létě jsem s rodiči navštívila Hitlerovo Orlí hnízdo 30 km od Salzburgu. Útočiště nacistů vysoko v horách s krásnými výhledy na Alpy. Je až nepochopitelné, že v době, kdy si nacističtí vůdčové užívali krás tohoto místa, jinde umíraly tisíce lidí.

Můj pradědeček František Klečka prožil celou válku v koncentračním táboře Sachsenhausen v Německu. Jako mladý 20letý kluk musel pracovat ve fabrice na výrobu granátů a šrapnelů. Od pochodu smrti ho zachránilo bombardování fabriky, po kterém byl zasypán v bunkru a měl zlomenou nohu a klíční kost. Když se vrátil domů, vážil jen 45 kg. V dopise vnukovi svého spoluvězně v roce 1985 napsal:

„Milý Tomaszu, zamysli se, na které straně stojíš, ve jménu tvého dědy Jakuba a tvých dětí - udělej vše pro to, aby se minulost už nikdy více neopakovala.“

Tato jeho slova bychom měli mít na paměti i my.

Tlapka

Ahoj všichni, máme tady nový školní rok a s ním i nové číslo Dušana. Co ale zůstává, je rubrika Tlapka, kterou letos budu psát já. Doufám, že se vám bude líbit. A pokud vás napadne nějaké zvíře, o kterém byste chtěli vědět více, určitě dejte vědět do schránky ve vestibulu. A já už nebudu zdržovat a jdeme rovnou na to.

AXOLOTL MEXICKÝ NEBOLI VODNÍ DRÁČEK

Axolotl (jak už název napovídá) pochází z Mexika, ale můžeme ho najít v akváriích po celém světě. Díky svému zbarvení a přátelskému vzhledu je totiž jedním z nejoblíbenějších vodních domácích mazlíčků.

Axolotl dorůstá asi 25-30 cm a dožívá se 20 let. Má plochou hlavu s širokou tlamou a tmavýma očima, krátké nohy a ocas s kožním lemem. Typické jsou pro něj rozvětvené „keříčkovité“ žábry.

Ve volné přírodě má vodní dráček tmavé zbarvení, ale jako domácí mazlíček je oblíbený albín.

Zajímavostí axolota je, že jako málo živočichů dospívá už jako pulec nebo larva. Také se mu obnovují části těla.

Pokud chcete axolota chovat, stačí vám pouze akvárium a krmení-nitěnky, hmyz atd. Je lepší jej chovat v páru. Zvládne být v akváriu s rybičkami, ale je pravděpodobné, že tuto společnost brzy ztratí.

Sportovní noviny

Ahoj, už tu sice dávno máme podzim, ale i tak jsem si pro vás nachystal nejlepší **fotbalové přestupy léta 2021:**

Cristiano Ronaldo opustil po třech letech italský tým Juventus a přišel do anglického týmu jménem Manchester United, kde dříve hrál.

Lionel Messi opustil po dvaceti jedna letech španělský tým FC Barcelona a přišel do francouzského PSG.

Sergio Ramos opustil po šestnácti letech španělský Real Madrid a přišel také do francouzského PSG.

Sergio Aguero opustil po deseti letech anglický Manchester City a přišel do španělské Barcelony.

Raphael Varane opustil po deseti letech španělský Real Madrid a přišel do anglického Manchesteru United.

Gareth Bale opustil jen po jednom roce anglický Tottenham a přišel zpět do španělského Realu Madrid.

STEIN X

HÁZENÁ

V České republice se hrají dvě házené. Jedna je mezinárodní a druhá je národní házená.

U nás ve Staré Vsi se hraje národní házená. V každém týmu je sedm hráčů. Já hraju od svých sedmi let na halfovi, což je krajní obránce.

Kamarádka Anička hraje v útoku od svých devíti let a dává hodně gólů. A naše brankářka Zuzka hraje od devíti let a je to naše velká opora.

Už máme za sebou pět zápasů a čekají nás ještě dva.

Hráli jsme s Chropyní, Pustějovem, Kokory, Rokytnicí, Studénkou B a budeme hrát příští víkend se Svinovem a Studénkou A.

Máme zatím čtyři výhry, dvě prohry a jednu remízu, za mě super výkon.

Zakončili jsme sezonu zápasem se Studénkou A s umístěním na druhém nebo třetím místě.

Na jaře nás čekají zimní turnaje a moc se těšíme.

Básničky

V českém jazyce jsme si my, šestáci, četli básničku s názvem Kráva. A my jsme dostali za úkol vytvořit své básničky. Tady jsou ty nejlepší:

Návrat do školy

Hola, hola, září volá. Půjdeme zas do školy, učit se, psát úkoly. V hlavě dost učiva máme, písemek se nelekáme. Online výuka nás zaskočila, s kamarády rozloučila. Kamarádi, pospíchejte, ničeho se nelekejte. Covid-19 bude brzo pryč, protože Vojtěch, Prymula, Blatný a Ahrenberger na něj vzali bič. Anička

Křupky

Leží křupka v míse. Leží, leží, nudí se. Čeká na pana Křupku. Oba skončí v pupku. Štěpán

Honza a Madla

Spolužačka Madla dneska na zem spadla, Honza do ní strčil, pak se v koutě krčil. Není k dívkám vlídný, viděla ho třídní. Dostal důtku od ní, bude trpět sto dní. Řádí jako divý, pak se tomu diví, že dostane mazec, je z divokých vajec. Dita

Rohlíkův den

Rohlík vstává z postele, pěkně si ji ustele, a pak cvičí rozcvičku, Rohlíkův pozdrav sluníčku.

Hopla hop a dupy dup, Rohlík běží na nákupy, a pak s mámou Vánočkou slaví ráno s pánvičkou. Adéla

Sbal se...

...DO KRKONOŠ

První číslo letošních Dušanových zápisků v této rubrice zahájíme malebnou oblastí Krkonoš a blízkého okolí.

V Krkonoších si každý najde své. Od hradů a zámků, Stezky korunami stromů přes mnoho muzeí až po zoologické zahrady. Nemůžu zde popsat úplně všechna místa, kvůli jejich počtu. Proto zde vypisuji alespoň ta nejzajímavější.

Zámek Jilemnice stojí v centru stejnojmenného města. Původní tvrz byla vystavěna rodem Valdštejnů ve 14. století. Později, konkrétně v 16. století, proběhla přestavba na zámek. Jeho posledním vlastníkem se stal Jan Nepomuk Harrach. Ten roku 1892 přivezl z norského Osla do Krkonoš vůbec první lyže, které se na našem území nacházely. Dnes se v zámku pořádají různé výstavy a také v něm můžete spatřit pohyblivý Betlém.

Stezka korunami stromů stojí nedaleko krásné obce Janské Lázně a jedná se o druhou stavbu tohoto typu v Česku. Prvenství drží podobná věž v Lipně nad Vltavou.

vou. Stezka byla otevřena 2. července 2017, její délka je 1511 metrů a součástí areálu je i podzemní jeskyně s expozicí o mikrosvětě půdy a kořenech stromů. Komu by se již nechtělo šlapat dolů z vyhlídky, může za poplatek sjet dolů 45 metrů dlouhým tobogánem. To lze pouze za hezkého počasí, za špatného počasí využití tobogánu není možné kvůli vlhkosti, která by zvýšila rychlost sjezdu ze 30 km/h na rychlost až 80 km/h, což už je dosti nebezpečné.

Zoo a Safari park ve Dvoře Králové se pyšní zhruba 2500 kusy zvířat v 420 druzích. Hlavní zajímavostí je samotné safari, do kterého se můžete vydat buďto svým vlastním autem, či safaribusem. Menší část je průchozí po chodnicích. Další výjimečnou věcí je i ubytování přímo v areálu, kde se, díky zarezervování pokoje nebo místa v kempu, můžete dostat do bezprostřední blízkosti zvířat. Podle počtu návštěvníků je na třetím místě. Předstihuje ji Zoo Praha a Zoo Zlín.

Krkonoše jsou oblastí, kterou už určitě většina z vás navštívila. Kdo je ještě nenavštívil, vřele doporučuji!

HoBo

Anime

Yahoo! Možná si pamatujete rubriku Anime. Bohužel autorka Dadi už je na střední škole a rubriku Anime nemá kdo převzít. Samozřejmě, že mě rubrika zaujala a budu v ní pokračovat. Takže: „Konnichiva“, „Ahoj“, a jdeme na to.

TOKYO REVENGERS

Takemichi Hanagaki.. 26letý protagonista žije chudě, moc peněz nemá a pracuje v obchodě s DVDyčky. Jednoho běžného, nudného dne leží na gauči a zjistí, že jeho jediná ex-přítelkyně Hinata Tachibana umřela v autě při bouračce způsobené Tokyo Manji Gangem. Hned druhý den, kdy Takemichi čeká na vlak, ho někdo nečekaně strčí do kolejí. Takemichi si říká: „Ne, takhle můj život nemůže skončit,“ a najednou se ocitne v obchodním centru se svými kamarády, se kterými se kamarádil na střední škole. Myslí si, že to je ta typická věc, o které lidi mluví, že před smrtí se vám mihá život před očima, ale znepokojí ho, že na mihnutí to je až moc reálné. Podívá se na telefon a zjistí, že je o 12 let zpátky v minulosti.

Začal pátrat a ptát se svých kamarádů v úplném šoku, ti se na něho koukají, jako kdyby spadl z višně. Celý svůj středoškolský život byl nucen se prát ve školních nelegálních zápasech. Takemichi chtěl ale změnit budoucnost, zastal se svého kamaráda, který zrovna dostával nakládačku. Málem ho zabili, ale najednou přišel Mikey. Mikey byl velitel toho celého Tokyo Manji gangu, měl respekt a sílu. Když viděl Takemichiho zastání, připomnělo mu to jeho mrtvého bratra a Takemichiho si přivlastnil jako svého kamaráda.

Ten den si Takemichi nedokázal vysvětlit, ale najednou viděl Hinatýniho (jeho mrtvé přítelkyně) bratra, jak je šikanován staršími spolužáky, zastal se ho a poznal, že je to Hinatin brácha. Jmenoval se Naoto. Takemichi mu řekl všechno, co se stalo, v momentě, kdy ho poznal a vykřikl, jestli Hinata žije. Naoto mu překvapivě uvěřil a na rozloučení mu potřásl rukou. V momentě, kdy se jejich dlaně dotkly, Takemichi se vyskytl na posteli v nemocnici. Naoto ho zachránil při pádu na koleje. Oba věděli, co se stalo a jejich mise zachránit Hinatu začíná.

Seriály

1. MISE

Seriál 1. mise se začal vysílat 29. srpna. Každou středu jej můžete sledovat na Primě ve 20:15. Seriál se odehrává v nově zrekonstruované a upravené nemocnici v Rubavě, která nese název Severočeská vojenská nemocnice. Natáčení probíhá ve vojenských prostorách.

V hlavních rolích se můžeme setkat s některými herci, které jsme mohli vidět v některých seriálech vysílaných na stanici Prima. A to jsou např. Marek Němec jako osvědčený David Hofbauer, primář chirurgie a také skvělý kardiochirurg, Jan Dolanský jako plukovník Daniel Hofman, primář interny a vedoucí projektu 1. mise, jeho manželka Alice Hofmanová, kterou hraje skvělá herečka Kristýna Leichtová, dále hrají Roman Zach jako Roman Vilkin (nejlepší kamarád Davida), Sandra Nováková jako Alexandra (Saša) Růžičková, atestovaná lékařka, která je později nasazená do projektu, Ondřej Rychlý jako atestovaný plastický lékař, který je poté taky nasazen do projektu.

Frekventanti každý den snášejí plukovníkovu šikanu. Musí být velmi psychicky odolní a také mít velmi dobrý zdravotní stav. Za jakoukoli chybu frekventanti dostanou okamžitý vyhozov z projektu.

Seriál si po prvním odvysílání dle nenašel své fanoušky ale později přece jen ano, mě se seriál velmi líbí, jsem ráda, že se odehrává zrovna na místě, které už znám z předchozích seriálů.

NaMe

DRBY A BREPTY

Pan učitel Chvostek zadal žákům 9.A celých 24 témat z dějepisu, která se měli naučit na velkou opakovací písemku za osmý ročník. A Naty z 9.A to okomentovala: „Jak se to mám naučit, nejsem přece Bible!“

Nejmenovaná žačka z 9.A do testu ze zeměpisu napsala: „Hlavní město Polska je Slovensko.“

Jiná nejmenovaná žačka z 9.A při testování z matematiky v jazykovce zapínala počítač, ale obrazovka byla stále černá, a tak zavolala učitelku, aby jí poradila, co má dělat. Paní učitelka nevěděla, a tak poprosila jiného žáka, který ochotně přišel a konstatoval: „No to se musí zapnout monitor.“

V jazykové učebně: „Paní učitelko, můžu otevřít okno? Ty židle jsou vyhríváné.“ (Dotyčný žák totiž seděl v mikíně.)

Žačka z 9.A zaperlila v testu ze zeměpisu: Kia = ovčí sýr, Tatry = Švýcarsko.

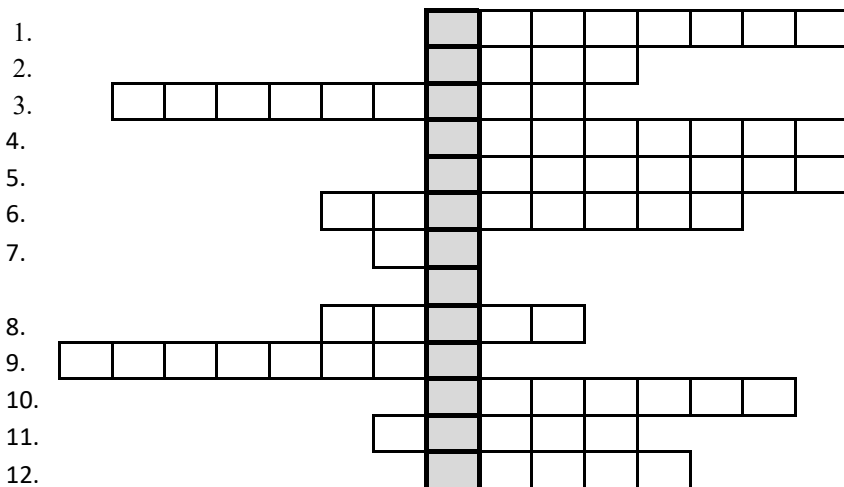
Žák z 9.A prezentoval referát o Velké Británii a jmenoval slavné fotbalové týmy. Jeho spolužák překvapil otázkou: „A hraje tam i Brušperk?“

V hodině ČJ - zadání vytvořit větu s opačným významem. Věta - Přilož do kamen, je mi zima. Odpověď - Nepřikládej do kamen, je mi zima.

ČJ v devátém ročníku: „U sloves určujeme rod činný a trpký,“ řekla žačka 9.A.

Co se mi nejvíce líbilo na distanční výuce? Odpověď: Tělesná výchova. Autor? Opět žákyně 9.A.

Křížovka

Tajenka:

1. Zvíře žijící v Asii, podobá se krokodýlovi
2. Co nás překvapilo už v listopadu
3. Jak se řekne japonsky ahoj
4. Název státu, ve kterém se odehrává anime Tokio Ravens
5. Druh králíka, který vyhrál výstavu chovatelů
6. Cíl, kam se sbalíme v tomto čísle...
7. První koncovka chemického názvosloví

8. Kdo má zanedlouho svátek (19. 12.)
9. Téma slohovky ... kartáček
10. Třída, o které se nejvíce drbe
11. Markův oblíbený plyšák
12. Stát v Asii mezi Indií a Čínou